

Corbettův report: Historie se opakuje – válka se zemědělci

otevrisvoumysl.cz/corbettuv-report-historie-se-opakuje-valka-se-zemedelci

17. října 2023

Ve zkratce...

Snaha utlačovat zemědělce a vlastníky půdy tu v historii už byla. V tomto článku se dozvíme o novodobé snaze očerňovat zemědělce a potlačovat jejich práva. Více v článku.

Facebook

Telegram

VK

Originál článku publikován ZDE: 15. října 2023

Pokud jste četli články (*pozn.: jsou přeloženy do češtiny*) Všichni jsme teď holandsští farmáři a Všichni jsme teď srílanští farmáři, pak víte všechno o společné válce proti zemědělství, která právě probíhá nejen v Holandsku nebo na Srí Lance, ale i v Irsku, Argentině, Kanadě, Španělsku a zdánlivě ve všech ostatních zemích světa. A pokud *jste* tyto články četli, pak také víte všechno o malthusiánské agendě Absolutní nula udržitelného zotročení Velkého potravinového resetu, která stojí za touto snahou o očerňování zemědělců a stigmatizaci samotného zemědělského hospodaření.

Ale vzpomínáte si, jak nedávno odvolaný nizozemský ministr zemědělství Henk Staghouwer prohlásil, že „musíme zemědělce rozbít, zlikvidovat je jako třídu!“?

A vzpomínáte si, jak kanadský premiér Justin Castreau tvrdil: „Zahájit ofenzívu proti farmářům znamená, že se na ni musíme připravit a pak na farmáře udeřit, udeřit tak tvrdě, aby se nemohli znovu postavit na

nohy“?

A vzpomínáte si, co se nechal slyšet obklíčený srílanský prezident Gotabája Radžapaksa (krátce před útekem ze země)? „Abychom vytlačili zemědělce jako třídu, je třeba odpor této třídy rozdrtit v otevřeném boji a připravit ji o produktivní zdroje její existence a rozvoje.“

Samozřejmě, že ne, protože oni to neřekli. To řekl Josif Stalin. A ten nemluvil o *zemědělcích*. Mluvil o *kulacích*.

Pokud vám tato válka proti zemědělství v roce 2020 připadá povědomá, je to proto, že jde o další příklad opakování historie. Před sto lety Josif Stalin spřádal plány, jak zničit *kulaky* a zabavit jim půdu a majetek pro slávu sovětského impéria. Dnes Gates a Schwab spřádají plány, jak zničit drobné zemědělce a zabrat jejich půdu a zdroje pro slávu Agendy 2030.

Myslíte, že si dělám legraci? Podívejme se na to...

KDO BYLI KULACI?

Deportace rodiny kulaků z Ukrajiny.

Kdo přesně byli kulaci?

Výborná otázka. Jak se ukázalo, existují na ni (jako obvykle) dvě odpovědi: ta, kterou najdete v učebnicích dějepisu, a ta skutečná.

Povrchní odpověď – jak ji poskytují [Wikipedie](#), [Britanie](#) a další internetové bašty pravdivosti, na které se lidé v dnešní době obracejí – zní, že kulaci byli prosperující rolníci vlastníci půdy, kteří se stali terčem bolševiků na počátku Sovětského svazu. Jak nás informuje *The Telegraph* ve svém [vysvětlujícím článku na toto téma](#): „Kulak v ruštině znamená ‚pěst‘, jako ‚ty utahaný, lakomý bastarde‘, a původně to byl prostě hanlivý výraz pro nepoctivého člověka, který zbohatl obchodováním s obilím.“

Pak nám kronikáři oficiálně schváleného, učebnicového dějepisu budou vyprávět o kampani „[dekulakizace](#)“, která vznikla ve 20. letech 20. století a označila tyto „bohaté“ rolníky za třídní nepřátele sovětské

revoluce.

Tato dekulakizační kampaň začala (podle Stalinova vlastního přiznání) jako politika „omezování vykořisťovatelských sklonů kulaků“ – tj. zaváděním trestajících daní, tíživých pokut a stále větších omezení při pronájmu půdy nebo najímání dělníků. Ale (opět podle Stalinova vlastního přiznání) jakmile si sovětská vláda spočítala, že má ekonomickou a politickou moc kulaky z jejich půdy vykopnout a jejich hospodářství kolektivizovat, politika „omezování kulaků“ se stala něčím zcela temným:

Nemohli jsme připustit dekulakizaci, dokud jsme prováděli politiku omezování vykořisťovatelských tendencí kulaků, dokud jsme nemohli přejít k rozhodné ofenzívě proti kulakům, dokud jsme nemohli nahradit kulackou produkci produkcí kolchozů a státních statků. V té době byla politika nepřipuštění dekulakizace nutná a správná. Ale nyní? Nyní je situace jiná. Nyní jsme schopni vést rozhodnou ofenzívu proti kulakům, zlomit jejich odpor, zlikvidovat je jako třídu a nahradit jejich produkci produkcí kolchozů a státních statků. Nyní dekulakizaci provádějí samotné masy chudých a středních rolníků, kteří uvádějí úplnou kolektivizaci do praxe. Nyní již není dekulakizace v oblastech úplné kolektivizace pouze administrativním opatřením. Nyní je nedílnou součástí vzniku a rozvoje kolektivních hospodářství. V důsledku toho je nyní směšné a pošetilé dlouze diskutovat o dekulakizaci. Když se utrhne hlava, netruchlí se pro vlasy.

Jedním slovem, politika „omezování“ kulaků se rychle stala politikou jejich *likvidace*. Po zavedení této genocidní politiky se Sověti pustili do konfiskace půdy, vykořeňování rodin, rozbíjení komunit, vyvlastňování milionů lidí, přerozdělování rozsáhlých ploch zemědělské půdy a nakonec do vyhladovění milionů rolníků ve jménu své slavné komunistické revoluce.

„Zničte kulaky jako třídu!“ Sovětská protikulacká propaganda kolem roku 1930

Jak říkám, o tom se otevřeně mluví v běžných učebnicích a učebnicích dějepisu, už jen proto, že vyprávění o zlých Rusech, kteří vyhladověli miliony Ukrajinců během Holodomoru (jakkoli je tento příběh skutečný a tragický), vhodně zapadá do současných propagandistických narativů.

Ale říci tolik o kampani na „odstranění kulaků“ znamená neříci vůbec nic. Abychom *skutečně* pochopili hrůzy dekulakizace, musíme se obrátit na pramen z první ruky, který se tématu věnuje obšírněji a zahrnuje kontext nezbytný k pochopení pojmu „kulak“, jak se začal používat. Odpusťte mi tedy, že budu dlouze citovat z knihy *Souostroví Gulag, 1. díl* od Alexandra Solženicyna:

V ruštině je kulak lakomý, nepoctivý venkovský obchodník, který nezbohatl vlastní prací, ale cizí prací, lichvou a zprostředkováním. V každé lokalitě se takoví kulaci dali ještě před revolucí spočítat na prstech jedné ruky. A revoluce jejich základnu činnosti zcela zničila. Následně, po roce 1917, se přenesením významu začalo označení kulak používat (v oficiální a propagandistické literatuře, odkud přešlo do obecného užívání) pro všechny, kdo jakýmkoli způsobem najímali dělníky, i kdyby to bylo jen tehdy, když jim dočasně chyběly pracovní ruce ve vlastní rodině.

[. . .]

Inflace tohoto hanlivého termínu kulak však neúprosně pokračovala a do roku 1930 se tak začali nazývat všichni silní rolníci obecně – všichni rolníci silní v řízení, silní v práci, nebo dokonce silní pouze v přesvědčení. Termín kulak byl používán k potírání síly rolnictva. Vzpomeňme si, otevřme oči: od velkého Dekretu o půdě – právě toho dekretu, bez něhož by rolníci odmítli následovat bolševiky a bez něhož by Říjnová revoluce ztroskotala – uplynulo pouhých dvanáct let. Půda byla přidělována podle počtu „hub“ na rodinu, rovným dílem. Bylo to teprve devět let, co se rolníčí muži vrátili z Rudé armády a vrhli se na půdu, kterou si vybojovali. Pak najednou byli kulaci a byli chudí rolníci. Jak je to možné? Někdy to byl důsledek rozdílů ve výchozím stavu a vybavení, jindy to mohlo být důsledkem štěstí v rodinné směsi. Ale nebylo to nejčastěji záležitostí tvrdé práce a vytrvalosti? A nyní byli tito rolníci, jejichž chléb živil Rusko v roce 1928, narychlo vykořeneňeni místními dobráky a městskými lidmi vyslanými zvenčí. Jako zuřivé šelmy, opouštějící veškeré pojetí „lidskosti“, opouštějící všechny humánní zásady, které se vyvíjely po tisíciletí, začali shromažďovat ty nejlepší rolníky a jejich rodiny a vyhánět je, zbavené majetku, nahé, do severských pustin, do tundry a tajgy.

Solženicyn nám pomáhá pochopit, co pojem „kulak“ *skutečně* znamenal. Nebyl míněn jako neutrální označení bohatého, zámožného, vykořisťovatelského, kapitalistického zemědělce vlastnícího půdu a stojícího v cestě socialistické utopii, jak to tvrdila sovětská propaganda. Byla to spíše zbraň, nálepka, kterou bylo možné označit každého, kdo sloužil jako překážka vládní politiky. Tato zbraň pak mohla být použita k dehumanizaci, vyvlastnění, uvěznění a dokonce i zabití rolníků, kteří se postavili proti sovětskému tlaku na kolektivizaci zemědělských podniků.

Jako lekce z dějepisu je příběh dekulakizace tragický a otřesný. Co má ale společného s událostmi, které vidíme dnes?

KDO JSOU NEOKULACI?

O Sovětech a jejich válce proti kulakům víme všechno. Ale to je dávná historie. Slyšeli jste dnes nějaké politiky mluvit o likvidaci kulaků?

Samozřejmě, že ne! Proti kulakům se už neválčí. To by byla hloupost.

Ne, tady, v osvíceném, pokrokovém, demokratickém a udržitelném 21. století, žádná válka proti kulakům není. Ale je tu válka proti těm špinavým, znečišťujícím zemědělcům! A hádejte co? Vždyť se jedná o téměř totéž.

Důkazů o této válce je mnoho. A jak je uvedeno výše, ve svých předchozích článcích Všichni jsme teď holandští farmáři a Všichni jsme teď srílanští farmáři jsem podrobně popsal mnoho a mnoho způsobů, jakými vlády nyní vedou otevřený boj s vlastními zemědělci a snaží se zemědělce omezovat, redukovat a dokonce likvidovat ve jménu Cílů udržitelného rozvoje 2030.

Dalším důkazem tohoto pokračujícího válečného stavu mezi zemědělci a jejich vlastními vládami je neuvěřitelné úsilí, které jsou vlády ochotny vynaložit, aby snížily počet zemědělců pracujících na půdě.

V USA například Bidenova administrativa slíbila, že výrazně rozšíří program Conservation Reserve Program, což je program amerického ministerstva zemědělství, v jehož rámci se zemědělcům platí za to, že

nebudou hospodařit (samozřejmě ve jménu snížení znečištění). V listopadu 2021 oznámil ministr zemědělství Tom Vilsack (ano, ten Tom Vilsack) záměr vlády přidat do programu čtyři miliony akrů zemědělské půdy, což znamená, že americká vláda bude ročně vyplácet dalších 300 milionů dolarů na to, aby zemědělci nemuseli hospodařit.

Nizozemská válka proti zemědělcům zahrnuje nejen stejné typy nařízení a omezení, které zavádějí vlády na celé planetě, ale také stále zlověstnější sérii výhrůžek, ultimát a finančních trestů. V listopadu loňského roku pohrozil ministr pro dusík (protože ano, „ministr pro dusík“ nyní existuje) nespolupracujícím zemědělcům nuceným odkupem, pokud dobrovolně neprodají svou zemědělskou půdu vládě. A loni v prosinci předložil nizozemský ministr zemědělství návrh, aby banky snížily úvěry zemědělcům o 10 %. V brilantním příkladu politického dvojsmyslu ministr návrh formuloval *nikoli* jako ochromující překážku pro zemědělce, kteří se spoléhají na úvěry k financování svých ze své podstaty cyklických a rizikových zemědělských postupů, ale jako příležitost ke snížení nákladů, které „poskytne zemědělcům větší finanční prostor k tomu, aby buď přestali hospodařit, nebo přešli na ekologičtější zemědělské postupy“.

Ještě pozoruhodnější je, že Velká Británie v roce 2022 spustila program, který nabízí odkup zemědělců, kteří zcela opustí zemědělský průmysl. Program, oznámený v tiskové zprávě na webových stránkách gov.uk, zní jako *kmotrovská* „nabídka, kterou nelze odmítnout“, oděná do mrazivě nelidské rétoriky oficiální globální řeči.

„Zemědělci, kteří si přejí opustit odvětví, budou podpořeni novým vládním programem, který jim poskytne jednorázovou platbu a umožní jim řízený odchod z odvětví,“ uvádí se v oznámení a dodává: „Výměnou za tuto platbu se zemědělci vzdají svých nároků a očekává se, že buď pronajmou nebo prodají svou půdu, nebo se vzdají nájemního vztahu.“

V dalším učebnicovém příkladu dvojsmyslného vyjadřování se britský program, který je ze své podstaty zaměřen proti zemědělství, označuje za způsob, jak *zvýšit* zemědělskou produkci tím, že „vytvoří příležitosti pro nové účastníky a zemědělce, kteří chtějí rozšířit své podnikání“.

Stejně jako v dobách dekulakizace je i zde trik v tom, že tento narativ vychází z představy, že existují dvě konkurenční třídy zemědělců. Existují ctnostní, udržitelní a zelení zemědělci, tj. zemědělci, kteří jsou ochotni přijmout jakékoli technologie a postupy, jež byrokratická vrchnost považuje za nezbytné ke splnění neustále se měnících emisních cílů, a existují špatní, staromódní zemědělci, kteří chtějí setrvat u svých zastaralých, znečištění zatěžujících zemědělských metod.

Pravidelné čtenáře Corbettova reportu, kteří jsou obeznámeni s historií podvodu financovaného Rockefellerů a velkým zemědělským průmyslem (Big Agra), kterým byla takzvaná „zelená“ revoluce,

nepřekvapí, že ctnostní, udržitelní a zelení zemědělci v tomto neokulturním příběhu jsou zemědělci, kteří prokazují svou věrnost Cílům udržitelného rozvoje OSN do roku 2030 tím, že nakupují technologie Big Agry a souhlasí s omezením produkce masa a dalších demonizovaných potravin ve prospěch cvrččího prášku a dalších „udržitelných“ potravinových alternativ.

Dokonalým příkladem tohoto narativu je článek „Mexická pšeničná pole pomáhají uživit svět. Uvolňují také nebezpečný skleníkový plyn“, dlouhý propagandistický článek, který v roce 2021 zveřejnil deník *The Washington Post* a který nás informuje o pohromě, kterou je používání dusíkatých hnojiv mexickými zemědělci. Článek nás informuje, že jediným řešením tohoto problému je, aby tito zemědělci přijali nové a drahé technologie Big Ag:

León Zaragoza uvedl, že místo dotací nebo regulace federální financování podporuje CIMMYT a další organizace, aby se mohly pokusit přesvědčit zemědělce, aby si osvojili senzory, drony a další technologie pro efektivnější využívání dusíku. „V údolí Yaqui dochází k nadměrnému používání dusíkatých hnojiv při produkci pšenice,“ řekl León Zaragoza. Tito zemědělci „by měli používat méně dusíkatých hnojiv, a proto jsme podpořili instituce, jako je CIMMYT, pro vývoj diagnostických nástrojů.“

Takže si to ujasněme. Zástupci velkých zemědělských podniků nechtějí, aby vláda podporovala zemědělce dotacemi, aby mohli vyrábět více potravin v době rostoucích obav o globální potravinový řetězec. Ne, tito agrární šibři chtějí, aby vláda místo toho dávala peníze na dotace záhadným organizacím, aby se mohly „snažit přesvědčit zemědělce“, aby přijali drahé agrární technologie? A *to je na stránkách oblíbených novin CIA* vydáváno za řešení našich ekologických problémů?

Taková zjevná propaganda je dost špatná, ale je to ještě horší. Kdo je ten „CIMMYT“, na který se Zaragoza odvolává? Nikdo jiný než Mezinárodní centrum pro zlepšování kukuřice a pšenice. Zatímco průměrnému čtenáři *WaPo* to nic neřekne, ti z vás, kteří sledují mé

hluboké ponory do biotechnologického byznysu, vědí, že CIMMYT je výzkumné středisko založené Rockefellerovou nadací, které hostilo Normana Borlauga, muže označovaného za kmotra výše zmíněné „zelené revoluce“ a zasloužil se o „záchranu miliardy životů“.

A také budete vědět, že PR kolem Normana Borlauga a takzvané „zelené“ revoluce je lež. Jak jsem již ukázal, zelená revoluce nebyla ničím jiným než plánem na dotování šíření technologií Velké Agry (Big Agry) po celém světě. Místo aby tato „revoluce“ pomohla chudým, původním, samozásobitelským zemědělcům, vyhnala tyto chudé zemědělce z půdy ve prospěch bohatých vlastníků půdy, kteří byli ochotni hrát s oligopoly na výrobu osiv a dalšími konglomeráty Velké Agry.

Jinými slovy, ti samí aktéři, kteří pomohli oškubat svět ve jménu zelené revoluce, používají stejné triky i v této nejnovější zemědělské „revoluci“.

Samozřejmě to není třeba říkat, ale přesto mi dovoluňte, abych to řekl: válka proti nekulákům má tolik společného se „záchranou země“, jako měla Stalinova válka proti původním kulákům společného s „ochranou sovětské revoluce“. Ne, Stalin se neobával, že by prosperující rolníci kazili jeho venkovské soudruhy; prostě se snažil upevnit sovětskou kontrolu nad zemědělským sektorem, aby mohl realizovat svůj první pětiletý plán sovětské ekonomiky.

Stejně tak snaha „snížit emise dusíku“ a „přetvořit zemědělství pro 21. století“ – se vším tím vymýváním mozků a přiděly uhlíku, které z toho vyplývají – *nemá se záchranou planety vůbec nic* společného. A přestože to jistě naplní kapsy velkých zemědělských podniků a jejich miliardářských mecenášů, v zásadě nejde ani o peníze. Jde o kontrolu.

Ti, kdo nahlédli za propagandu a fráze technokratů OSN a jejich souputníků, poznali, že agenda „udržitelného rozvoje“ byla vždy zaměřena na kontrolu. Monopolizace světových zdrojů však nikdy nebude dokončena, dokud globalisté nedokážou odstranit jakoukoli opozici vůči své agendě udržitelného zotročování.

A o to ve válce proti neokulákům ve skutečnosti jde.

KAM SMĚŘUJEME?

V roce 2023 jsou historické paralely mezi Stalinovou válkou proti kulakům a válkou globalistů proti neokulakům zřetelnější než kdy jindy. Před sto lety použil Stalin dekulakizaci jako záminku ke kolektivizaci zemědělské půdy a dnes globalisté vedou válku proti neokulákům ve snaze „kolektivizovat“ (tj. oligopolizovat) zemědělskou půdu.

Už víme, co tato snaha démonizovat zemědělství znamená pro budoucnost našich potravin. Světovým ekonomickým fórem podporovaná snaha jíst brouky a Rockefellerů podporovaná snaha nahradit biopotraviny geneticky modifikovanými náhražkami a Bilem

Gatesem podporovaná snaha nahradit skutečné potraviny laboratorně vyráběnými biosračkami jsou jen nejzřetelnějšími součástmi této agendy.

Dosáhnou budoucí kontroloři svého? Jako obvykle to záleží na nás. Spolkneme jejich žvásty, které démonizují neokulaky jako zlé, špinavé, znečišťující, rasistické a misogynní? Budeme se řídit stranickou linií a rozčilovat se nad tím, jak produkce potravin drobnými zemědělci ohrožuje naši planetu?

Bohužel vše nasvědčuje tomu, že mnozí z nich již propagandistům podleli. Všimněte si nedávných záběrů mladých upřímných protestujících, kteří bez ironie říkají, že „zemědělství musí přestat“, protože je „největším motorem klimatických změn“.

Je jisté, že tato válka proti zemědělcům je teprve v počáteční fázi. Použijeme-li Stalinův jazyk, jsme stále ve fázi „omezování kulaků“ tohoto procesu. Ještě jsme nedospěli do fáze „likvidace kulaků jako třídy“ rozvíjejícího se dramatu. Je však možné pochybovat o tom, že se taková kampaň blíží?

Těm, kteří mají potíže si představit, kam by svět mohl směřovat, přenechám dnes poslední slova Solženicynovi, který vysvětluje vlny disidentů, kteří byli v revolučním zápalu sovětského převratu shromážděni a povražděni.

A tak se vlny pěnily a převalovaly. Ale v letech 1929-1930 se nad nimi všemi vzedmula mnohamilionová vlna vyvlastněných kulaků. [. . .] V celé ruské historii se jí nic nevyrovnalo. Bylo to nucené přesídlení celého národa, etnická katastrofa. Ale přesto byly kanály GPU-Gulagu organizovány tak chytře, že by si města ničeho nevšimla, kdyby je nezasáhl podivný tříletý hladomor – hladomor, který přišel bez sucha a bez války.

Tato vlna se od všech předchozích lišila také tím, že se nikdo nezabýval tím, že by nejprve vzal hlavu rodiny a pak teprve řešil, co se zbytkem rodiny. Naopak, v této vlně se od začátku vypalovala celá hnízda, celé rodiny; a žárlivě se hlídalo, aby žádné z dětí – čtrnáctiletých, desetiletých, ba i šestiletých – neuniklo: do posledního šrotu museli všichni jít stejnou cestou, stejnou společnou zkázou.

Facebook

Telegram

VK

Líbí se Vám překlady?

Jestli jsou pro Vás videa hodnotná a líbí se vám, ocením podporu na chod tohoto projektu. Vím, jak jsou reklamy otravné, proto je zde nechci dávat. Libovolnou částku můžete zaslat na níže uvedené číslo účtu, nebo jednodušeji přes mobilní aplikaci si oskenovat QR kód.

Děkuji za Vaši podporu!

Bankovní účet (CZK): 2201583969/2010

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

Pro platby na eurový účet (EUR):

Jméno: David Formánek

IBAN: CZ8520100000002201806894

SWIFT/BIC: FIOBCZPPXXX

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

QR Platba

CZK účet

Náhodný výběr

Diskuze

Napsat komentář

Vaše e-mailová adresa nebude zveřejněna. Vyžadované informace jsou označeny *